

Beskonačna snaga

Ljudski um se ne može ograničiti.

Johann Wolfgang Von Goethe (1749–1832)

Čovek u sebi nosi ogromnu i neograničenu snagu. To je snaga duha. Ali ne duha kao nečeg odvojenog od čoveka, već kao sposobnosti da se razmišlja, stvara, voli i teži ka neprekidnom progresu. Dakle, duha kao nečeg što je iznad materijalnog i mentalnog, jer oni su samo jedan od načina njegovog izražavanja. Snaga tog duha nije snaga običnog i „konačnog”, odnosno vremenski ograničenog zemaljskog života, jer mi egzistiramo na mnogo širem polju, na nekoj drugoj ravni, povezani jedni s drugima, neprestano razmenjujući iskustva i težeći da se maksimalno i u svakom pogledu razvijemo. Ta snaga leži prikrivena i uspavana, čekajući da čovek dovoljno evoluirao da bi bio sposoban da je otkrije, a zatim i koristi.

Misao je oruđe kojim crpimo i obrađujemo tu snagu. Dakle, snaga o kojoj govorimo nije misao sama po sebi. Misao je samo iskra kojom ćemo upaliti fitilj i pokrenuti svu silu ovog sveta. Misao je naša spona sa unutrašnjim potencijalom, koji je neograničen i svemoguć, tako da možemo reći da se mi svojim

mislima možemo uzdići do božanskog, ali isto tako i odseći sebe od bilo kakvog zadovoljstva.

Ta uzvišena snaga i taj božanski život mogu postati vaši samo ukoliko shvatite da oni jesu vi, ukoliko postanete svesni da su oni deo vašeg bića, da je to vaše stvarno JA. I dokle god ignorirate činjenicu da ste sastavni deo one uzvišene sile od koje je sav život sačinjen, nećete biti sposobni da koristite tu snagu onako kako bi vama odgovaralo, već ste prepušteni slučajnosti i volji drugih. Međutim, kada postanete svesni tog jedinstva, tada ste vi sami jedini faktor koji vam može ograničiti potencijale.

Mnogi su tokom istorije bili svesni ove činjenice i ove snage, ali najčešće nisu znali na koji način se ona pokreće. Neki su lutali u svom traganju za „ključem uspeha” proučavajući svaku okultnu knjigu koja im dođe u ruke, drugi su opet smatrali da njena upotreba zavisi isključivo od volje natprirodnih sila, te su se klanjali i anđelima i demonima, dok su pojedinci verovali da je ta sila preteško breme za nesavršenog čoveka i zato su skrivali svaku činjenicu koja bi dokazivala njeno postojanje. I to je razlog zbog kojeg mi danas još uvek ne znamo mnogo o svojim ogromnim potencijalima, o beskonačnoj snazi koju nosimo u sebi.

Čovek nikada nije bio odvojen od izvora svega što postoji, od božanske sile, od beskonačnog. Privid odvojenosti je isključivo mentalni i sami smo ga stvorili, zbog svoje zaslepljenosti i neverice. Ali, čovek je sastavni deo beskonačnog, uzvišenog,

univerzalnog polja i zato ne može biti od njega odvojen. Ovo polje ne može da postoji bez nas. To je kao kada biste hteli da dobijete vodu bez vodonika. Vi ga možete odvojiti, ali to onda nije voda, voda tada ne postoji. Čovek je integralni deo jedne kompletne celine i bez čoveka te celine ne bi bilo. Zato je ta univerzalna snaga u vama, jer vi ste deo univerzalnog i univerzalno je deo vas. Vi ste univerzum, vi ste beskonačni duh, vi ste Bog. I oni su deo vas.

Većina ljudi nije svesna ovog odnosa između sebe samih i božanskog ili univerzalnog i zato što toga nisu svesni ili zato što odbijaju da u to poveruju, oni imaju privid odvojenosti, odvojenosti od svog unutrašnjeg JA. Međutim, ta odvojenost je prisutna samo u njihovim mislima i verovanjima, a ne i u realnosti. Čak i kada čovek veruje u odvojenost, on u stvarnosti nije odvojen, već je i dalje deo celine, samo što će tada biti slab i bespomoćan, baš onoliko koliko misli da je. A onog trenutka kada shvati istinu o svom odnosu sa univerzalnim, tog momenta će slabosti zameniti snagom i preći će iz sveta mrtvih u svet živih. Tada će shvatiti kolika se snaga krije u njegovim mislima. Shvatiće kakvo oruđe ima u rukama, alat kojim se po volji može „prikopčati” ili „isključiti” sa beskonačnog izvora sve snage i svih mogućnosti. Shvatiće na kraju istinu – da je čovek ono što sam misli da jeste. Ukoliko misli da je nemoćan i da je odvojen od univerzalnog, onda će mu život upravo tako i izgledati, i on će biti mizeran i nesposoban da bilo šta promeni. S druge strane, ako misli i veruje da je jedno

sa beskonačnim, shvatiće da su mu mogućnosti neograničene i osećaće se kao istinski Božji sin.

Ukoliko čovek smatra da je on puko materijalno biće, onda će živeti ograničeni život materijalnog bića i nikada neće biti sposoban da se uzdigne iznad toga. S druge strane, ukoliko misli i veruje da je duhovno biće, onda će mu sve snage duhovnog sveta biti na raspolaganju. Ako smatra da nije dorastao svom zadatku, doživeće da su mu koraci koje treba da preduzme zaista teški i izvan njegovih mogućnosti. Ali, s druge strane, ako smatra da ima sposobnosti da izvrši zadatak, onda će realnost pokazati da je to zaista tako i zadatak će biti urađen s lakoćom.

Oko nas postoji mnogo toga što nikad nismo videli, ali smo ipak svesni i prihvatamo da postoji. Prihvatamo da postoji samo zato što verujemo da postoji i više o tome i ne razmišljamo. Gledate TV ili slušate radio i, mada nikad niste videli talase različitih frekvencija kako putuju kroz vazduh do vašeg kućnog aparata, vi u njih verujete i prihvatate njihovo postojanje. Kada osetite neki miris, vi ga ne vidite kako putuje kroz vazduh do vaših nozdrva. Ili uzmimo za primer gravitaciju: da li znate da zapravo niko ne zna kako gravitacija funkcioniše, šta je to u stvari. Da, postoje formule kojima se može izračunati njena snaga; da, tačno je da se tela privlače, ali zašto? Otkud ta sila? Na čemu je ona zasnovana? To niko ne zna. Postoji mnogo „nevidljivih” stvari koje vi ne možete osetiti

svojim čulima, ali ipak verujete u njih, odnosno deo vas je svestan njihovog postojanja. Pa čak i ako ne znate kako one uopšte funkcionišu, vi ste u sebi sklopili realnost u kojoj takve stvari postoje – one su sastavni deo vašeg sistema verovanja. A kada jednom postanete deo vaše realnosti, onda više o njima svesno i ne razmišljate.

Snaga u vama je beskonačna, univerzalna i božanska. Ali, da biste je pronašli i upotreбили, morate je postati svesni i pre svega morate u nju verovati. I zbog toga se morate promeniti. Zbog toga morate prestati da u drugima tražite krivca za sve ono što u životu ne želite ili niste želeli. Morate naučiti da razmišljate kao svemogućće biće, pred kojim ne postoje granice, koje se prostire i doseže izvan svog materijalnog tela, koje je duhovno i sastavni je deo svega što postoji. Tada više nećete biti samo deo univerzuma, već ćete univerzum imati na dlanu.

Ono što treba da upamtite na kraju ovog poglavlja je sledeće: Sva snaga ovog sveta nalazi se u vama. Postanite je svesni i upotrebite je.

Prevazilaženje životnih poteškoća

Imperije budućnosti su imperije uma.

Winston Churchill (1874–1965)

Mnogi smatraju da je istinski cilj čovekovog života da preko iskustva stekne mudrost. Međutim, to se ne može postići predavajući se životnim poteškoćama, već upravo prevazilazeći ih. Većina ljudi teži ka lagodnom i kvalitetnom životu, oslobođenom patnje i brige, a opet, za većinu je realnost sasvim suprotna. Uvek se nešto prepreči, uvek nam nešto ukrade sreću ili se pak dogodi „splet okolnosti, koji nam pokvari planove”.

I ovde dolazimo do jednog naizgled paradoksa. Istinski cilj života nije biti srećan, a opet, kada dostignemo cilj, osećamo se srećnim. Upravo oni koji ne prepoznaju pravi cilj života, već iz godine u godinu na sve strane tragaju za srećom, na kraju ne uspeju da je pronađu. S druge strane, oni koji tragaju za pravim ciljevima na kraju svoju sreću pronađu a da nikad za njom i nisu tragali. Jer, pravi cilj života je izgradnja karaktera i razvoj lične mudrosti putem iskustava koja proživljavamo.

Oni koji žele da saznaju istinu, do nje će doći isključivo tražanjem. Oni koji imaju želju da prevaziđu životne probleme, umesto da im se prepuštaju i traže krivce u drugima, ti će ih i prevazići. Dakle, pitanje nije da li treba da se pozabavimo svojim problemima ili ne, već kako ćemo ih prevazići i na taj način izgraditi i svoj karakter i svoju mudrost.

Odmah da napomenem – u ovoj knjizi se nećemo baviti pitanjima zbog čega život mora (ili ne mora) da bude težak i zbog čega nekima život teče veoma glatko, za razliku od većine drugih. U ovoj knjizi ćemo se fokusirati na pojedinca. Konkretno, na vas koji čitate ove redove. U ovom momentu neko će se sigurno zapitati: „U redu, sigurno da je sticanje mudrosti korisno, ali šta da sada, u ovom momentu, uradim? Meni treba konkretna pomoć, konkretne instrukcije. Ja ne radim, ja sam u dugovima, bolestan sam. Ja sam jadan, ja sam tužan, ja sam nesiguran...” Odgovor je veoma jednostavan: u vama se nalazi neiscrpna snaga i moć da prevaziđete sve poteškoće i time dostignete mudrost. Naučićete da je prepoznate i da je koristite i onda će vam postizanje bilo kojeg cilja biti radost i igra, a ne teret i obaveza.

Uspeh svakog čoveka zavisi isključivo od njegove vere, ali ne vere u boga, u čudo, ili u sreću, već vere u sebe samog. Vere da poseduje dovoljnu snagu da dostigne sve što želi. Stepenn dostizanja vaših životnih ciljeva i stepenn vašeg ličnog ostvarenja u direktnoj su relaciji sa stepenom vere u činjenicu da možete

da budete ono što želite da budete. Da možete da budete ono što ćete biti.

Ukoliko je vaš stepen vere u sopstvenu snagu nizak, onda će vam život biti težak i prepun razočaranja, a ciljevi uvek delovati nedostižni. Ali, s druge strane, ukoliko je vaša vera u sopstvene snage snažna, onda će se te snage i ta energija manifestovati u vašem okruženju, u vašem životu. Snaga beskonačnog je u tome što je neiscrpno i neograničeno.

Sigurno znate da je energija beskonačna, da se ne može ni stvoriti ni uništiti. Sve oko vas, baš kao i vi sami, sastavljeno je od energije i sve oko vas vibrira i međusobno komunicira. I vi vibrirate i komunicirate sa svime oko vas. Ta energija je beskonačna i jedini ograničavajući faktor jeste koliko će je koristiti. Drugim rečima, vi sami, odnosno vaša vera, odlučujete da li će se i koliko ta energija, ta snaga upotrebiti. Potpuno ista količina energije postoji u svakom čoveku, bez obzira na to da li je slab i plašljiv ili hrabar i snažan. Slabost dolazi samo zbog nedostatka vere u sopstvenu snagu, u neiscrpnu energiju koja se nalazi u nama. Da li ste nekad gledali majstore borilačkih veština kako lome crepove ili ljude naizgled velike snage kako vuku autobuse i kamione? Oni nisu nimalo snažniji od vas, oni jednostavno samo veruju u svoju snagu, kako fizičku tako i mentalnu.

Poteškoće i problemi dolaze u svačiji život, ponekad i slomovi i katastrofe, kada nam se „tlo izmakne pod nogama“, ali opet,

oslanjajući se na sopstvenu unutrašnju snagu, moguće je uzdignuti se iznad ruševina i postati jači i veći, upravo zbog doživljenog iskustva.

Prava sreća i uspeh zavise od toga kako se odnosite prema životnim poteškoćama. Neželjeno dolazi svakome, ali ako se prema tome postavimo na pravi način, to će nam biti samo sledeća stepenica ka uspehu. I upravo se ljudi ne razlikuju po nevoljama koje ih zadese, jer nevolje su uvek iste, već razlike nastaju zbog načina na koji se prema nevoljama odnose. Oni koji se prema neželjenom postave ponizno, koji se predaju i prepuste, vrlo brzo bivaju slomljeni olujama života. Ali zato oni koji se uzdaju i koji veruju u sopstvenu snagu nikada neće biti savladani i poraženi, jer unutrašnje snage ima dovoljno, ona je neiscrpna i uvek raspoloživa.

Zbog toga verujte u snagu sopstvenog duha i sve što želite, biće vam dostupno. Pronađite u sebi to nebesko kraljevstvo, shvatite jedinstvo sa svime što vas okružuje i nećete više morati da se plašite onog što vam donosi sutra. Znaćete da je sve spremno da se vaše želje ostvare.

Na kraju ovog poglavlja, upamtite sledeće:

Fokusirajte se samo na ono što želite i verujte da imate snagu da to i dostignete.